USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Tomáše Kocourka a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyň: **a) W. R.**, zastoupena Mgr. Umarem Switatem, advokátem, se sídlem Dědinova 19, Praha, **b) K. R.**, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje**, se sídlem Nádražní 2, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 10. 2022, č. j. KRPP-152965-3/ČJ-2022-030022, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně a) proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 11. 2022, č. j. 17 A 30/2022-28,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobkyně a) Mgr. Umaru Switatovi, advokátu, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v řízení o kasační stížnosti ve výši **3.400 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 19. 10. 2022, č. j. KRPP-152965-3/ČJ-2022-030022, rozhodla o zajištění žalobkyně a) podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, za účelem správního vyhoštění a stanovila dobu trvání zajištění podle § 125 odst. 1 téhož zákona na 90 dnů od okamžiku omezení svobody, tj. ode dne 19. 10. 2022. Žalobkyně a) a žalobkyně b) proti tomuto rozhodnutí podaly správní žalobu.

[2] Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 28. 11. 2022, č. j. 17 A 30/2022-28, žalobu žalobkyně a) zamítl a žalobu žalobkyně b) odmítl. Proti tomuto rozsudku krajského soudu podala žalobkyně a) (dále též „stěžovatelka“) kasační stížnost, jež byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 3. 1. 2023. Touto kasační stížností se stěžovatelka domáhala zrušení rozsudku krajského soudu.

[3] Nejvyšší správní soud z předloženého spisu krajského soudu zjistil, že podle v něm založené doručenky byl rozsudek krajského soudu doručen stěžovatelce dne 13. 12. 2022, kdy jej osobně převzala v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá-Jezová (vyplněná doručenka

byla vrácena krajskému soudu dne 15. 12. 2022). Stěžovatelka v rozporu s tím v kasační stížnosti tvrdila, že rozsudek krajského soudu jí byl doručen dne 19. 12. 2022. Toto tvrzení však ničím nepodložila a je v rozporu s obsahem soudního spisu. Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 3. 2. 2023, č. j. 4 Azs 4/2023-22, vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení označila důkazy k prokázání svého tvrzení, že jí byl rozsudek krajského soudu doručen dne 19. 12. 2022. Současně jí ustanovil zástupcem advokáta, aby mohla s jeho pomocí splnit výzvu soudu.

[4] Usnesení č. j. 4 Azs 4/2023-22 bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 6. 2. 2023 a stěžovatelce dne 9. 2. 2023. Téhož dne byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena písemnost nadepsaná jako „Doplnění kasační stížnosti“, v níž stěžovatelka mimo jiné uvedla, že považuje svoji kasační stížnost za včasnou. Dále uvedla, že „*zdůvodnění kasační stížnosti doplňuje a k výzvě soudu ze dne 3. 2. 2023 označuje důkazy k prokázání tvrzení uvedeného v kasační stížnosti*“. Ve zbytku podání stěžovatelka doplňuje věcnou argumentaci obsaženou v kasační stížnosti a otázce nesrovnalosti ohledně data doručení rozsudku krajského soudu se dále nevěnuje. Lhůta k označení důkazů k prokázání tvrzení, že byl rozsudek krajského soudu stěžovatelce doručen dne 19. 12. 2022, uplynula dne 24. 2. 2023. Nejvyšší správní soud v této lhůtě neobdržel ze strany stěžovatelky žádnou další písemnost.

[5] Nejvyšší správní soud se zabýval stěžovatelčiným podáním ze dne 9. 2. 2023 a shledal, že v něm nejsou označeny žádné důkazy, které by měly prokazovat pravdivost předmětného tvrzení. V části IV. tohoto podání sice stěžovatelka označuje některé důkazy, které navrhuje provést v řízení o kasační stížnosti, tyto důkazy však buďto nejsou k prokázání předmětného tvrzení způsobilé (lékařské zprávy o zdravotním stavu stěžovatelky), nebo jsou označeny natolik vágně a obecně, že není zřejmé, zda je stěžovatelka právě za účelem prokázání předmětného tvrzení označuje [návrh na provedení výslechu stěžovatelky před soudem, návrh na provedení dokazování spisem sp. zn. 9 Azs 5/2023, který je veden k řízení o kasační stížnosti žalobkyně b)]. Z posledního odstavce části III. stěžovatelčina podání ve spojení s důkazy označenými v části IV. naopak vyplývá, že tyto důkazy stěžovatelka označuje k prokázání stížnostních námitek jako takových.

[6] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí krajského soudu. Zmeškání lhůty nelze prominout. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, byl-li podán opožděně. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka neoznačila důkazy prokazující její tvrzení, že jí byl rozsudek krajského soudu doručen dne 19. 12. 2022, vyšel Nejvyšší správní soud výlučně z podkladů, které jsou obsaženy v soudním spisu. Z doručenky v něm založené vyplývá, že rozsudek krajského soudu byl stěžovatelce doručen dne 13. 12. 2022 [stejně jako žalobkyni b)]. Lhůta k podání kasační stížnosti tedy uplynula dne 27. 12. 2022. Kasační stížnost byla stěžovatelkou podána až dne 3. 1. 2023, tedy po lhůtě pro podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[7] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť

kasační stížnost byla odmítnuta, přičemž nenastala žádná ze situací předvídaných v § 60 odst. 3 větě druhé s. ř. s.

[8] Výrokem III. tohoto usnesení Nejvyšší správní soud rozhodl o odměně zástupci stěžovatelky, Mgr. Umaru Switatovi, advokátovi, který jí byl ustanoven Nejvyšším správním soudem usnesením ze dne 3. 2. 2023, č. j. 4 Azs 4/2023-22. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[9] Nejvyšší správní soud určil odměnu advokáta částkou 3.100 Kč za jeden úkon právní služby (tj. převzetí a příprava zastoupení) a dále 300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů v souladu s § 11 odst. 1 písm. b), § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bodem 5 a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Za sepsání podání ze dne 9. 2. 2023 zástupci stěžovatelky odměna nenáleží, neboť v situaci, kdy zástupce nijak nereagoval na výzvu soudu k prokázání data doručení rozsudku stěžovatelce, bylo neúčelné vznášet další argumentaci týkající se merita věci. Přiznaná odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 3.400 Kč bude zástupci stěžovatelky vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2023

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu